
Informe sobre el Calvari de Massarrojos

Autor: Comissió de Llegat Històric i Artístic
Coordinadors: Vicent Àlvarez i Jesús Huguet
Aprovació: Ple de 25 de gener de 2010

Antecedents

Amb data 19 d'octubre de 2009 te entrada al Consell Valencià de Cultura un escrit, amb núm. de registre 977, acompanyat de diversa documentació tramés pel senyor Lluís M. Ramírez Rodríguez, que actua com President de l'entitat *Acció pel Patrimoni Valencià*, es crit en el demana un informe sobre la protecció de les restes del Calvari de la pedania de València denominada Massarrojos.

Tramitada l'esmentada petició s'encarrega a la Comissió de Llegat Històric i Artístic l'elaboració. Encomanant-se als consellers Srs. Alvarez Rubio i Huguet Pascual la formalització de l'informe corresponent. Els consellers esmentats es traslladaren a la pedania de Massarrojos el 25 de novembre de 2009 per tal de conèixer la situació de l'espai sobre el que es demana informe.

El Calvari de Massarrojos

Segons la documentació estudiada a la pedania de Massarrojos es va construir un calvari al segle XVIII, sobre el que s'efectuaren diverses reformes posteriorment. El carrer en el que s'ubicava passà a dir-se *del Calvari*, actualment rep el nom de Joan Senent Ibañez.

Com és lògic el Calvari constava de catorze (14) estacions. Formades per xicotets casalics i amb un panell ceràmic recordatori de la referència de cada estació.

Pels anys vint del segle XX, al final del carrer del Calvari, es va construir el Cementeri Municipal, que encara continua prestant les seues funcions. Els consellers que visitaren l'espai se n'adonaren que la trama urbanística del carrer continua l'alineament i característiques pròpies de la seua funció original. Segons ens comuniquen els membres de l'associació peticionària de l'informe, als camps adjacents s'han trobat algunes restes romanes.

Els darrers anys han vist com es construïen noves edificacions al carrer, alterant la volumetria i destruint els casalicis del calvari. Actualment només en resten dos, en un estat precari, i se'ns informa que en la paret d'una de les construccions n'hi ha una que es manté perfectament però totalment oculta per l'edifici.

Tot i considerant que la memòria històrica encara té suficients basses per conservar-se, especialment en una entitat urbana xicoteta i amb pocs referents històrics, sempre que les restes existents es mantinguen i les edificacions noves no s'elevan per sobre les altures tradicionals de les construccions existents, cal estudiar la proposta de l'entitat peticionària amb atenció.

Per part dels peticionaris es demana que les restes siguen declarades Be d'Interés Cultural (B.I.C.). Però caldrà recordar que els calvaris, totalment o parcial, són formalment i jurídicament Be de Rellevància Local en base a la Disposició Addicional 5ª de la reforma de la Llei de Patrimoni Cultural Valencià (Llei 4/2007). Caldria per tant que la Corporació Municipal de València, en base a tal situació jurídica individualitzada, adoptés les mesures escaients per tal de mantenir les restes existents en bon estat, recuperant-les, així com que la planificació urbanística marcara unes línies de protecció clares.

D'altra part, per formar un conjunt urbanístic i paisatgístic amb l'entorn i presentar una tipologia rellevant, caldria estudiar la situació legal i suports del cementeri.

Conclusions

1. Les restes del Calvari de Massarrojos i el seu entorn deurién de ser objecte de protecció i recuperació, donat que el calvari ostenta la condició de Be de Rellevància Local per imperatiu legal.
2. El Consell Valencià de Cultura considera oportú proposar a l'Ajuntament de València que encete el procediment de declaració com Be de Rellevància Local l'actual Cementeri Municipal "Lluís Oliag" situat al carrer Joan Senent Ibañez en la pedania de Massarrojos.

Aquest informe es lliurarà a l'entitat Acció pel Patrimoni Valencià, sol·licitant de l'informe, a l'Ajuntament de València, a la Conselleria de Cultura i Esport i a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies.